

יהורם לא מאוהב

כשיהורם גאון וארנה נפרדו, היה ברור לי לגמרי שתוך חודש יתחילו להרביק לו כל מיני "חברות" ו"אהובות".
אז נכון שעברו כבר כמה חודשים, וכמעט השבתי שטעיתי, אבל הנה, ברוך השם, הפסטיבל הזה התחיל. כאחד העיתונים היומיים היו הורעות וסיפורים על הרומאן החדש של יהורם, חתיכה כלונדית בשם **עינת ארד**, וגם היה כתוב שבגלל הרומאן שלהם יהורם דאג להכניס אותה לתשרייהשרות שלו על ירושלים.
מאז אין יהורם עונה ככלל כטלפון. הוא מרגיש שהצרות התחילו, וברור לו שכל בחורה

יהורם גאון
חדשות לא מדוייקות

רווקה ויפה שהוא יגיד לה, "שלום מה שלומך?" תהיה הרומאן שלו באיזשהו עיתון.
החדשות הן שליהורם אין רומאן עם הגברת הזאת, וגם אין לו רומאן עם שום גברת אחרת. וכמו שאני מכירה את יהורם, כאשר יהיה לו רומאן, זה יהיה עם בחורה או אשה שאין לה שום חלומות של מישחק וזימרה. בין הדרישות של יהורם מהאשה שהוא רוצה בה, הבולטת היא שהיא צריכה להיות אשה אלמונית, בלי ג'וקים בראש, בשביל ג'וקים. הראש שלו מספיק גדול. או קחו לכם יומיים כדי לגלות את ירושלים, ואל תעסיקו את הראש שלכם בחדשות לא מדוייקות על הרומאנים שלו.

המפורסם והאלמונית שרים דואט

במוצאישבת נערך הפארקונצרט עם הטנור הכימפורסם **פלסידו דומינגו**. 350 אלף איש ישבו על הרשא, והקשיבו למוסיקה בעיניים חצי-עצומות מעונג. מעל היה ירח מלא, כאילו לפי הזמנה. זוגות החזיקו יריים כשפלסידו שר שיריאהבה ספרדיים.

רק אשה צעירה אחת, שישבה בתליבושת תחרה לבנה נשקשיבה לטנור הנפלא, לא החזיקה יריים עם איש. כי הגבר שהיא רצתה להחזיק את ידו עמד על הבימה, והיא חיכתה עד שיגמור לשיר, שיקבל את מחיאותהכפיים שלו ואת אהבת האלפים, לפני שהוא יגיש אליה ויחזיק אותה בידיו.

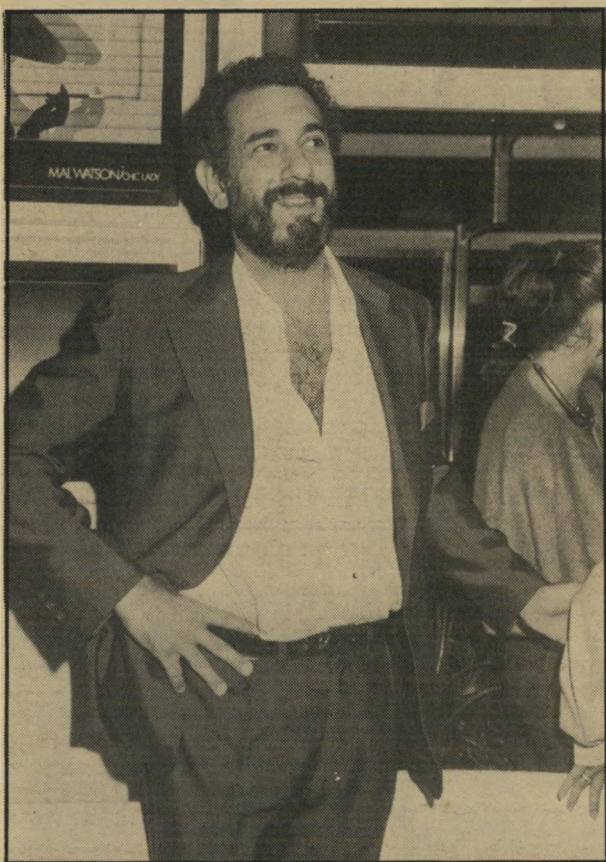
אבל למה להתחיל מהסוף? לפני שנה בדיוק שהה פלסידו בארץ במשך ארבעה ימים. באחת החזרות שהוא עשה בבוקר עם התיזמורת הפילהרמונית בהיכל התרבות, הוא העיף מבט אל האולם, ושם ראה צעירה כלונדית יפה, לבושה בשימלה צוענית אדומה.

פלסידו המשיך לשיר, אבל בכל כמה דקות היה מעיף מבט אל האדומה. אחרי שעה של שירה, הוא פשוט קפץ לרגע מהבימה, ניגש אל הצעירה ואמר לה, כמו שרק האטינים יודעים להגיד: "עלמתי, את שלי!"

מאז הם ביחד, ככל הורמנות. היא נסעה אליו ללונדון, והוא מגיע הנה, וכשהם אינם ביחד הם מרבצים בטלפון ומתכננים עוד פגישה.

הפעם הוא הגיע רק ל-24 שעות, אבל ההסתרות סידרה להם 24 שעות נוספות בגלל השכיחה. אני לא אתפלא אם פלסידו דומינגו יבקש שיחברו למענו איזה שיר-הלל לישראל **קיסר ולחיים הברסלה**, על שנתנו לו עוד קצת זמן עם אהובתו.

כל מה שהצלחתי לברר על האשה הצעירה הוא ששמה **רינה**. היא פקידה אלמונית במשרד בתל-אביב, ומה שהיא רוצה להישאר — לעת עתה, לפחות — זה פקידה אלמונית, מאוהבת ואוהבת.

פלסידו דומינגו
קוראים לה רינה, והיא פקידה

הסנדלר הולך יחף

ביום החמישי שעבר נישאו **קארין אוברזון** ו**שלומי רביד**, שניהם בני 24, שניהם בוגרי החוג לכלכלה באוניברסיטת תל-אביב.

החתונה היתה באמת יוצאת-דופן. למי שחזקה לראות בין המוזמנים את כל בעלי השמות הנוצצים בארץ, את כל הדרוגמניות היפות ואת כל הבאים בקישרי מיסחר עם האבא של קרן, האופנאי **ג'רדון אוברזון** — התאכזב.

המוזמנים היו בעיקר בני-ימישפחה מכל הצדדים, וחברים קרובים.

החתונה נערכה בשפת-הים בהרצליה, קרוב למיסעדת דבוש, אבל דווקא במיסערה הפחות ידועה של אבי וודו.

המיסערה הצנועה הוסבה למועדון-דיסקו, ממנו בקעו צלילים חזקים מאוד, שהשתלבו לגמרי לא רע בירח המלא, שגם הוא הוזמן לחתונה, כנראה. כשירדו האורחים, הלכושים היטב, במדרגות לשפת-הים, האירו אותם ורקורים גדולים כשלל צבעים, שגם התיוו כתמי-צבע גדולים על הים הכחול-אפור ועל השמיים השחורים. משאית מיוחדת הביאה למקום חול לבן.

הכיבוד היה בעיקר כרי-בוקי. והמלצרים הסתובבו יחפים בין הקהל, הלבוש בצורה אלגנטית והגעול געלי-עקב. כולם בירכו את

נוסעות כל אחת לעבודה שלה. ואחרי הצהריים הן נוסעות במכוניות לבלות קצת, או לקנות איזה בגד יקר.

שתי הנשים ערויות ברך כלל בתכשיטים יפהפיים, ולשאלה מהיכן התכשיטים, הסבירה ברכה שכל חורשיים-שלושה שולח לה בעלה קטלוג של אחד מתכשיטי-הצמרת בעולם. ברכה בוחרת את מה שמוצא חן בעיניה, מסמנת על הקטלוג, שולחת לבעלה, ותוך זמן קצר מגיע התכשיט ומפאר את צווארה או אוזניה של ברכה או של בתה רותי.

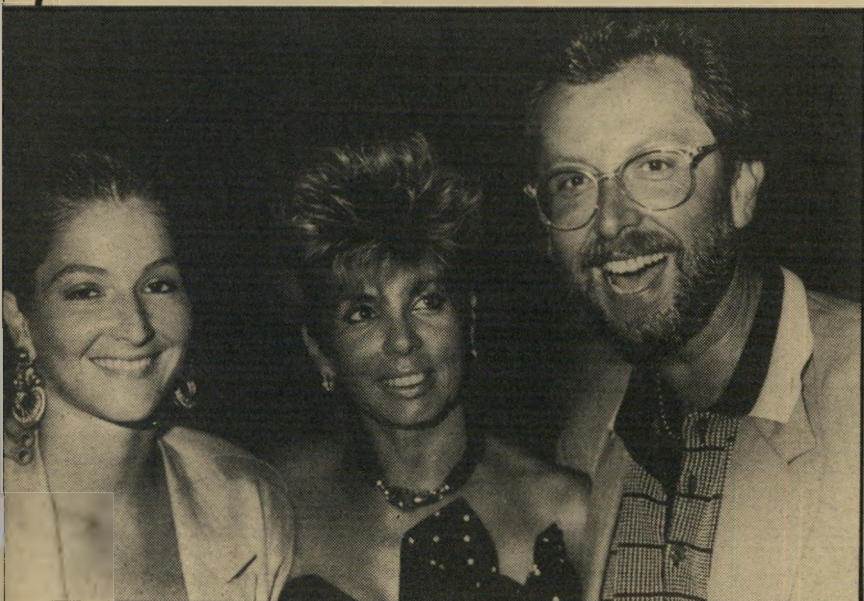
פעם כל כמה זמן, כשנמאס לברכה לעבוד בתל-השומר כאחות, ונמאס לה להסתכל בקטלוגים, היא פשוט קופצת לשווייץ או ללונדון, שם רכש השכונה בית, לפגישה קצרה ואוהבת עם בעלה, ואחרי כמה זמן היא שבה ארצה כדי להמשיך ולהתגעגע אליו. לפעמים היא גם עולה ליאכטה שלו. רוצה בתור אשה ולהשתאח כבר שנים רבות מאוד, מודיעה לכם בואת שהסידור הזה די מוצא חן בעיניי. זאת אומרת, לא מוכרחים להסתבך בענייני מסהכנסה, אבל נישואין מופוצלים לפעמים זה לא נראה לי אסון גדול. אם אתם מבינים למה אני מתכוונת.

נישואים מפוצלים

הכל יודעים שבארץ יש עכשיו מועדון הולך וגדל של נשים, שהבעלים שלהן חיים בחו"ל מפחד מסההכנסה ושאר רשויות מאיימות. האמת היא שבתחתלה די ריחמתי על הנשים שנשארו בארץ עם הילדים, והן דואגות לבעל, ולא תמיד יש להן כסף, וגם הפחד עובר אצלן שעות נוספות. מה יהיה אם בכל זאת יתפסו את הבעל ויביאו אותו ארצה, ויהיה מישפט ובושות וכל השאר?

אבל כששמעתי את הסיפור האחרון על הונג המפוצל, התחלתי לחשוב שבעצם זה סידור לגמרי לא רע. אחרי 20-15 שנות-נישואין.

הנה, למשל, **שוקי נחמן**, מי שהיה במשך שנים רבות הנציג של דובק בשווייץ, הפוחד לחזור ארצה. כינתיים גרה אשתו **ברכה**, עם הבת שלה רותי כווילהיפה כמת-אפעל. לשתי-הנשים יש מכוניות פרטיות, שבהן הן

ג'רדון אוברזון עם הלגה גוטסדינר ובתו קארין אף לא בגדיים אחד

כולם, כולם התנשקו, פה ושם תיקנו הנשים את הפודרה ואת הליפטטיק, כדי להישאר יפותי מראה עד סוף החתונה. אלא שאיכשהו, באמצע החתונה, נתן ג'רדון אוברזון את האות, כשפשט את בגדיו, ובתחתונים בלבד ניכנס למים. היה רגע של מבוכה, אבל הכלה הצעירה הבינה את הרמז, פשטה את חליפת-המכנסים הלבנה שלבשה מתחת לחופה וקפצה למים בתחתונים וחזיה. מיד אחריה קפץ גם החתן למים, ואחריהם הרבה מאוד צעירים וצעירות, כולם בתחתונים וחזיה.

מי שרצתה מאוד להיכנס גם היא למים היתה אסי-הכלה, **רינה אוברזון**, אבל היא ידעה שמתחת לחולצה היפה שלה אין חזיה, ולכן היא נישארה לבושה ויבשה כל הערב, כשאחרים השתכסכו במים ונהנו. בחתונה של אוברזון לא היה אף בגדיים אחד לרפואה. אני בטוחה שאילו היו מזמינים מישוה מגוטקס, אפשר היה לסדר כמה ביגריים בשביל האורחים הצההלים.